

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Neoinstitucionalizam i ekonomska kriza". Rad ima 12 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

VISOKA ŠKOLA STRUKOVNIH STUDIJA ZA KRIMINALISTIKU I BEZBEDNOST

-NIŠ-

Predmet: Ekonomija

Tema: Neoinstitucionalizam i ekonomska kriza

Niš – 2010

Sadržaj:

Str.

1. Uvod	3
2. Liberalna priroda neoinstitucionalizma	3
3. Uvod- savremeni svet i svetska ekonomska kriza	5
4. Elementarno institucionalno modeliranje	5
5. Institucionalni monizam kao osnovni uzrok globalne ekonomske krize	5
6. Sukob neoliberalizma sa neoinstitucionalizmom	7
7. Neoliberalizam protiv institucionalizacije	8
8. Zaključak	11
9. Literatura	12

1.Uvod:

Razuđenost ekonomske misli kakva je danas, nužno pokreće pitanje odnosa najaktuelnijih i najuticajnijih pravaca ekonomske misli. Istorijski gledano, pored neoklasike, ekonomsku nauku su tokom 20. veka posebno zadužile neoaustrijska, kejnzijanska i neoinstitucionalna paradigma. U ekonomskoj teoriji je dugo vremena vladalo uverenje da su neoaustrijska škola i institucionalizam oštro suprotstavljene teorijske orijentacije. Institucionalizam je gotovo po automatizmu svrstavan u teorijske paradigme koje zastupaju ekstremno različita teorijska shvatanja od nove austrijske škole kao tipične neoliberalne orijentacije. Mežutim, novija istraživanja pokazuju da ove aktuelne paradigme, uprkos brojnim razlikama, imaju i jako bliske teorijske poglede i stavove. S druge strane, izgledalo je da je popularnost neoaustrijske škole i neoinstitucionalizma rasla paralelno sa navodnim „posrtanjem“ kejnzijanstva. Da nije baš tako, pokazuju dublja istraživanja ovih teorijskih orijentacija, što posebno

potvrdu dobija na polju iznalaženja rizika, ali i brojnih sličnosti i veza, i to posebno u domenu tumačenja ograničene racionalnosti i svega ostalog za prirodu ekonomskog ponašanja.

Poslednjih godina Hajek zajedno sa institucionalistima, posebno neoinstitucionalistima svrstava se u red rodonačelnika teorije ograničene racionalnosti. U svom teorijskom opusu polazi od koncepcije ograničenih sazajnih sposobnosti, što je ustvari uvod u teoriju ograničene racionalnosti. Uostalom oba teorijska koncepta u osnovi su inspirisana neizvenošču i nedovoljnim znanjem ekonomskih subjekata u trenutku kada donose ekonomske odluke. Tri škole i najznačajniji pravci ekonomske misli 20. veka, značajno, čak vrlo oščtro, spore se oko pitanja uloge države u ekonomiji, pitanja kratkog i dugog roka u ekonomiji, uloge stabilnih i gipkih investicija i pravila ponašanja, uticaja tehnologije i znanja na privredni razvoj. Ali čini se da imaju jedno pitanje gde se najmanje razilaze, sem što to različito tumače, a to je koncepcija ograničene racionalnosti.

Problem nejednake raspodele informacija je tek u neoinstitucionalnim istraživanjima dobio posebno mesto što je za rezultat imalo realniju sliku tržišnih odnosa, gde se ekonomski subjekti osim cenovnih informacija rukovode i necenovnim faktorima kao što su navike, lične veze, poznanastva, uticaj itd. Neoinstitucionalizam, zahvajujući uključivanju svih informacionih problema i sučeljavanju ukupnih toškova i koristi u postupku upotrebe resursa, ipak kompletnija paradigma u domenu proučavanja ekonomskog ponašanja i njegovih posledica.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com